

[Elgaard.]

Der er fra et Par Sider talt om Naturskønhed. Jeg skal ikke forsøge at konkurrere hverken med Jonstrup eller med Hellig Anders Høj. Men jeg tør nok sige, at hver Egn har sin Charme. Jeg vil indrømme, at der kan være lidt barsk i Nordjylland, men det er sundt, ogsaa for de unge Mennesker, som skal uddannes til Lærere i den danske Folkeskole.

Den højtærede Undervisningsminister hævder, at det er nødvendigt at lægge Vægt paa, at der til de forskellige Seminarier er det rette Materiale som Grundlag for Praktikundervisning. Jeg haaber, den højtærede Undervisningsminister vil erkende, at blandt de fire eller rettere de tre Landseminarier, som Udvalget har omtalt i denne Beretning, staar Ranum som en fin Nummer 1 med Hensyn til Børnemateriale i Øvelsskolen, idet der i Ranum Øvelsskole er 170 Elever.

Man skal vel heller ikke straffe den Befolkning, som bor fjernt fra Rigets Hovedstad, paa Pungen, naar man staar overfor et Spørgsmaal som dette. Jeg synes, man har Lov til at sige til den højtærede Undervisningsminister, at dette Lovforslag er lidet hensynfuldt overfor Danmarks Landseminarier eller rettere overfor de Egne, hvor disse Landseminarier har ligget gennem hundrede Aar eller mere. Det er lidet hensynfuldt; i Løbet af et Aar drejer man Halsen om paa denne Institution disse Steder, og at det har vakt Røre og Bevægelse, kan man ikke undres over.

Naar man disse forskellige Steder har følt sig opskræmt over dette Lovforslag, saa er det, fordi en saadan Institutions Tilstedeværelse i saadanne Landsbyer spiller en uhyre stor Rolle. Man ser, hvor hurtigt man fra forskellige Købstæder nu melder sig i Deputationer; endnu inden Lovforslaget har været til første Behandling, kommer man og tilbyder sig med gratis Byggegrund o. s. v., hvis man kunde faa et af Seminarierne. Pressen i de Byer, hvor der er Tale om Udvidelse eller Nybygning, skildrer, hvilken betydelig Virksomhed det vil medføre, om man fik et saadant Seminarium; man taler om, at der bliver Brug for flere Pensionater, Brug for flere Boliger o. s. v., Forretningsfolk vil ogsaa mærke det. Jeg henstiller derfor til det høje Tings Medlemmer, hvis der er Spor af Mening i den Argumentation, man fremfører fra Købstædernes Side om, hvad Betydning et Seminariums Anbringelse i en Købstad paa f. Eks. 14 000 Indbyggere kan

have for denne, at overveje, hvad det da vil sige at berøve en Landsby paa en 700—800 Indbyggere et Seminarium, som den har haft gennem 80 eller 100 Aar.

Og nu kan hverken den højtærede Undervisningsminister eller nogen anden her i dette høje Ting komme og sige, at Uddannelsen af Danmarks Folkeskolelærere i disse Institutioner har ikke fulgt Trit med Udviklingen, at vore Folkeskolelærere ikke der har faaet den Uddannelse, som de burde have. Hvilket af de tre Landseminarier, som nu er foreslaaet nedlagt, man end vil tage, saa er der fra disse Seminariers Side gennem alle Tider, baade af den ledende Personlighed paa Stedet og af de arbejdende Lærerkrafter der, udført et saadant Arbejde, at Seminarierne i Dag, ogsaa de, man nu vil kvæle, staar ikke alene med mangeaarige rige Traditioners Berettigelse til fortsat Eksistens, men de staar ogsaa med den fuldkomne Argumentations Styrke i, at Uddannelsen af Lærerne paa vore Landseminarier i enhver Henseende har fulgt Trit med Uddannelsen paa vore Købstadseminarier.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen talte om, at saa mange Hundreder af vore Folkeskolelærere uddannedes paa de private Seminarier og kun saa faa paa vore Statsseminarier. Dette Forhold er ret selvfølgelig, naar vi har dobbelt saa mange Privatseminarier, som vi har Statsseminarier. Men med Hensyn til Ungdommens Søgen til Ranum Seminarium da behøver man ikke at frygte for, at Ranum ikke skal faa Elever nok; man kan udmærket, hvis man vil, gøre Ranum Seminarium til et dobbeltsporet Seminarium. Hvert eneste Aar søger 70—80 unge Mennesker Optagelse paa Ranum Seminarium, medens der kun kan tages 28.

Og der er ingen af dem, der har faaet deres Uddannelse paa Ranum Seminarium, som nogen Sinde har udtalt sig om at være besværet ved at skulle tilbringe tre Aar paa et saa frygtelig fjernt liggende Sted. Saa vidt jeg forstaar, vil ogsaa den 4-aarige Uddannelse, som nu er gennemført, i sin praktiske Gennemførelse lægge et saa mægtigt forøget Arbejde paa de unge Menneskers Skuldre vedrørende deres Uddannelse, at jeg slet ikke tror, de faar Tid til at kede sig.

Maa jeg endvidere sige til den højtærede Undervisningsminister, som sagde, at man i Jonstrup skulde ud at køre med Rutebil for at kunne komme ud i Skoler, hvor Eleverne kunde faa Praktik: Vi kører ogsaa i Rutebil i Ranum — fjernere